

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'ondslogs, s'onderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, grootte markt, 51, en bij alle post-directeuren.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centimes.
De aankondigingen, per driekroon, 15 centimes.
De reclamen, per driekroon 25 centimes.

TONGEREN, DEN 2 MEI.

Is de Conferentie de vrede?

Welk is het nieuwe feit welk zich sinds een drietal dagen heeft opgedaan?

In antwoord op de mededeelingen der regeeringen van Engeland, Rusland en Oostenrijk aangaande het Luxemburgsche vraagstuk, heeft het Berlijner kabinet in eene eenvoudige depeche verklaard, dat Pruisen niet weigert in eene conferentie, welke zich te Londen zou vereenigen, de wijzigingen te onderzoeken, welke aan de verdragen van 1839 toegebracht kunnen worden, en als grondslag dier wijzigingen de ontruiming der Luxemburgsche vesting door de pruisische troepen aan te nemen, doch onder voorwaarde dat dit gewest onzijdig worde gemaakt.

Die depeche is door het engelsche kabinet meedegeleed geworden aan de franse regering, welke voorop hare bijtreding had gegeven aan het plan ter vereeniging eener Conferentie.

De toetreding van Pruisen neemt de eenige hinderpaal weg die zich opwierp tegen een gemeenschappelijk onderzoek des vraagstuk van Luxemburg; de Conferentie zal derhalve bijeen geroepen worden. Dit is, ongetwijfeld, een groote stap. De Mogendheden, die in 't geschil tusschen Pruisen en Frankrijk hunne goede diensten hebben aangeboden, zijn dus nu officieel met de betwiste kwestie bemoeid gemaakt. Zij zijn geenszins aangesteld als scheidsrechters, iets wat aan houn uitspraak het gezag van een gewijsde zou bijzetten; noch minder als bemiddelaars, iets wat houn ten plichte zou stellen de ten uitvoerlegging hunner beslissingen des noods met geweld te doen eerbiedigen. Zij zijn alleen gelast met de rol van vriendschappelijke en verzoenende tusschenkomst, welke Frankrijk, Engeland en Rusland hebben vervuld in de maand juni 1864, ter conferentie te Londen, in het geschil tusschen Denemark en de Duitse Mogendheden.

De denkwijze van Europa tegen zich hebben, is een gevaar, welk niet één gouvernement, hoe machtig het ook moge wezen, lichtelijk zal inloopen. Deze beduchtheid heeft aan Pruisen de aanvaarding der conferentie opgelegd; zij alleen kan aan Koning Wilhelm I nog andere toegevingen ontrukken.

Doch bijaldien onder den indruk der nationale medeslepingen, het Berlijner kabinet weigerde gehoor te geven aan den goeden raad en aan de bemiddelende voorstellen der verzoenende Mogendheden, dan zal de conferentie van Londen slechts dienen om nogmaals te bevestigen hoe machteloos de goede rede en de wijsheid zijn tegenover de menschelijke driften.

De vereeniging der Conferentie is derhalve een krachtadiger middel om tot eene oplossing te geraken; maar zij is geene oplossing. Heden, even als in den beginne des geschils, bangt alles af van de beslissingen welke te Berlijn de bovenhand zullen houden. Is men aldaar rechtzinnig vredelievend, dan zal er gemakkelijk een vergelijk te vinden zijn; wil men er zich slechts in regel stellen met Europa, en den tijd winnen om Zuydduitschland bevreesd te maken, dan zal de Londener Conferentie van 1867 eene miskraam zijn evenals hare voorgangster van 1864.

De tijdingen blijven altijd vredeminnend. Volgens alle waarschijnlijkheid zal reeds in den loop der aanstaande week eene conferentie der groote mogendheden te Londen bijeenkomen om de zaak van Luxemburg in der minne af te maken.

Het is de koning van Holland die het voorstel gedaan heeft om de zaak te doen regelen door de mogendheden die de traktaten van 1839 geteekend hadden.

Kamer.

In de zitting van dinsdag heeft het gouvernement aan de Kamer een wetsontwerp voorgesteld vragende een krediet van 8 miljoen 400 duizend fr. voor het veranderen der geweeren onzer infanterie. Verder zal er eene leening aangegaan worden van 60 miljoen voor militaire werken, of, zooals men zegt, voor 's lands verdediging.

De Paters Recolletten te Roubaix.

Wij lezen in den *Indicateur de Roubaix*: Men spreekt thans veel van wijsbegeerte van de geschiedenis. Welnu, de opstand, het branden, moorden en rooven, ziedaar de geschiedenis: het zou dus misschien nuttig zijn er eenige praktische onderrichting te zoeken.

Men weet dat de Belgen de helft uitmaken van de werkmansklas van Roubaix; en de Belgen tellen maar 8 per honderd in de wanorders, die aldaar hebben plaats gehad. En nogtans worden die rondzwervende Belgen als de slechten hunner natie aanzien. Hoe zal men dus uitleggen dat zij niet meer deel genomen hebben aan de voorgervallen baldadigheden? Het is omdat er zich te Roubaix een klooster van belgische Minderbroeders bevindt, die eenen grooten en heilvollen invloed hebben op bunne vaderlanders.

Die kloosterlingen, zoo eenvoudig en armoedig gekleed als de werkman, die hun niets kan benijden, stellen hem gedurig voor oogen de principen, die de maatschappij kunnen staande houden en redden. Zij prenten hem met eene veel sterkere macht, en een veel sterker gezag dan het brutaal geweld, de goddelijke wet in, die verbiedt eens anders goed te nemen, de werkhuisen te verbranden, de kasteelen te bestelen en de meesters op te hangen. Wat waro er van Roubaix geworden, indien de onderwezene werkheden, opgehits door den drank, ook hadden deel genomen aan de wanorders? Dan was de stad maar een puinhoop meer. Het was dus met de grondste reden dat de heer Ernault-Bayart tot den prefect van het Noorden zegde, toen men de Redentoristen zoo streng behandelde: « Indien men de Minderbroeders uit Roubaix verjaagt, geef ik mijn ontslag van meier; ik gevoel mij de macht niet eene nijverheidsstad zoo als Roubaix te besturen zonder den beschavenden en zedelijken invloed van kloosterlingen, welke door den werkman bemind worden. » En de Minderbroeders werden behouden.

Ontvangst van den Graaf en de Gravin van Vlaanderen.

Dinsdag namiddag, ten 4 ure, heeft te Brussel de plechtige ontvangst plaats gehad van den graaf en de gravin van Vlaanderen.

Ondanks den aanhoudenden regen, heerschte er van 's morgens af eene groote beweging in de bijzonderste wijken der hoofdstad; reeds van 2 ure verdroog de menigte zich in de straten, door welke de koninklijke stoet trekken moest.

Ten 3 ure namen er afdeelingen der troepen van het garnizoen in groot tenue, plaats op verschillende punten die hun waren aangeduid. De burgerwacht schaarde zich in slagorde langs den boulevard van den botanischen hof en de Koninklijke straat, in de richting van het paleis.

Aan een groot getal voorname woningen, maatschappijen, hotels, konsulaten, openbare gebouwen, wapperde de nationale driekleurige vlaggen, even als op de masten der schepen in de bassins.

In de noorderstade waren er estrades voor de burgerlijke en militaire overheden gemaakt, en er waren trofrest van belgische vlaggen geplaatst.

Onder de aanwezigen bemerkte men de Kamer van volksvertegenwoordigers in korps, verscheidene leden van den Senaat, den gouverneur en de bestendige deputatie des provincialen raads van Brabant, vele leden van het diplomatieke korps, de gemeenteraad, enz. enz.

Het kwart na 4 ure arriveerden de koning en de koningin in de statie, in open rijtuig, voorafgegaan en gevolgd door twee pikuren in grooten tenue. De koning droeg den uniform van luitenant-generaal en de orde van het Gulden Vlies; het toilet van de koningin was elegant en eenvoudig.

Het was 't kwart voor vijf ure, toen de aankomst van den koninklijken trein werd aangekondigd. De koning met de koningin aan den arm, is onmiddellijk met een talrijk gevolg in de statie getreden. Al de klokken der hoofdstad waren aan 't luiden, de kanons werden losgebrand en de militaire orkesten speelden de *Brabançonne*.

Toen de trein stil hield, deed de koning teekens van toegenegeheid aan zijnen broeder en doornlichtige zuster. De portel werd geopend en de verschijning der gravin van Vlaanderen werd met de meeste geestdriftige toeluchtingen begroet. Zij droeg een blauw zijden kleed en een mantel van dezelfde stof, gegarnierd met witten kant. Zij droeg eenen witten hoed volgens den smaak van den dag.

Toen de gravin uit het rijtuig was gestapt, trad zij naar de koningin, hoog zich lichtelijk en kustte haar de handen. De koningin trok haar door eene snelle beweging tot zich en omhelsde haar met de grootste hertelijkheid. Vervolgens kustte haar de koning welkom; ook de graaf van Vlaanderen ontving de omhelzingen van zijne doornlichtige bloedverwanten.

Op dit ogenblik klonken er overal luidruchtige toeluchtingen.

M. Dubois Thorn, gouverneur der provincie Brabant, richtte zich alsdan tot den koning en de koningin, en tot de jong getrouwden en

sprak de volgende woorden uit:

« *Sire, Madame,*

« Alles wat aan uwe koninklijke familie vreugde bijbrengt, is ook eene vreugde voor gansch België, voor de provincie Brabant in 't bijzonder. Dat Uwe Majesteiten ter gelegenheid van het huwelijk eens welbeminden broeders, onze rechtzinnigste en eerbiedigste gelukwenschen ontvangen.

« *Monsieur,*

« De heilwenschen, die wij voor uw welzijn koesteren, zullen verwezenlijkt worden door uwe vereeniging met eene jonge prinses, zoo wel met hoedaugheden van het hart en van den geest begaafd, als versierd met de schoonheid en bevaligheid van persoon.

« *Mevrouw,*

« Uw nieuw vaderland zal trachten, zoo niet u uw ander vaderland te doen vergeten, dan ten minste toch door u niet betreurd te worden.

« Gij zult in de herten onzer bevolkingen eene plaats vinden naast de edele en zoo zeer beminde gezilline van onzen koning.

« *Mevrouw, wees welkom!* »

Vervolgens sprak M. Sainctelette, burgemeester van St-Joost-ten-Noode, een hertelijk welkom uit. De toeluchtingen hebben belet het antwoord des konings te hooren.

De koning gaf den arm aan de nieuwe gravin en stelde haar aan de ministers en aanwezige personen voor. De graaf gaf den arm aan de koningin.

In de wachtzalen der statie hadden nog verschillende voorstellingen plaats en een kwart uur nadien nam de koninklijke familie, ondanks den regen, plaats in een open hofrijtuig. Aan de oude Keulse poort stond de gemeenteraad en deputatie van verschillende marschappijen der hoofdstad, de doornlichtige echtelingen af te wachten.

's Avonds was de hoofdstad glansrijk verlicht.

Men meldt uit Zonhoven, nepens den moord waarover wij reeds gesproken hebben: Zondag avond verliet een der zoons van pachter Custers, drooken zijnde, rond 9 1/2 ure, de herberg der weduwe Konings, om naar huis terug te keeren. Tegen middernacht werd vader Custers, die reeds lang te bed lag, gewekt door hulpkretten, die iemand in de keuken liet hooren. Hij staat op, ontsteekt licht en deinst terug bij het zicht van zijnen zoon Jan-Peer, die in het midden der kamer stond, overdekt met bloed dat uit eene breede wonde aan het hoofd drupte. Ondervraagd nepens den dader, stamelde hij onverstanebare woorden: de ongelukkige kon niet meer spreken.

Maandag zijn M.M. Monville, onderzoeksrechter, Putzeys, substituit van den procureur des konings, en Zegers, kommiss-greffier der rechtbank van Hasselt, naar de plaats gegaan, vergezeld door de wetsdoksors Sarolea en Leenaerts, om een onderzoek te doen. Een groot getal personen zijn gehoord.

Dinsdag middag is de zoon Custers gestorven. Volgens men zegt zou hij hebben verklaard dat hij afgewacht is geworden, en heeft hij eenen jongeling der gemeente als zijnen moordenaar aangeduid. Er zijn nog geene aanhoudingen gedaan.

Men bereidt zich te Hasselt, om in de maand juni, zeer plechtiglijk het 55de jaarfeest te vieren van den dag waarop de Mirakuleuse Hostie der hoofdkerk door eene heilighschendende hand werd onteerd en zich wonderdadig met bloed overdekte.

Eenige wijken der stad hebben zich alreeds verstaan voor de versieringen welke zoo prachtig als ooit zullen zijn.

Men schrijft uit Brussel, 29 april:

De Koning heeft heden, in het paleis der hoofdstad, verscheidene voorname personen in gehoor ontvangen.

Den avond voor dat Leopold II uit Berlijn vertrok heeft hij aldaar, in het oude kasteel, in de schilderijen-galerij, het diplomatieke korps ontvangen.

In die galerij ziet men de schoone portretten van Karel I en der koningin van Engeland, door Van Dyck; de portretten der koninginnen van Pruisen; den tocht van Bonaparte over den St-Bernard, door David, aan hetwelk men het ruitersportret van maarschalk Blucher tot tegenhanger heeft gegeven. Onder de nieuwere stukken bemerkte men het *belog van Antwerpen*, door De Biefve.

Toen de Koning in de schitterend verlichte galerij kwam, gaf hij den arm aan de jonge gravin van Vlaanderen. De prinses droeg het rijke en prachtige toisiel van turkoozen, waarvan de teekening aan de belgische nijverheid

tot eere strekt. Vier pages droegen de hoeken van haren blauw fluweelen met goud geborduurden sloop.

Vervolgens had er in de Witte zaal een koncert plaats na het koncert weder in de Troonzaal een souper opgeheind.

De voorstelling der dames van Brussel aan de gravin van Vlaanderen, welke tegen den 5 mei was aangekondigd, zal den 6, ten 8 1/2 ure 's avonds, plaats hebben.

De juweelen, welke door den graaf van Vlaanderen aan zijne bruid zijn geschenken, zijn geschat op eene waarde van 1 miljoen 500,000 fr. De kostbare gesteenten, waarmede zij versierd zijn, maakten deel der juweelen van prinses Charlotte, eerste vrouw van Leopold I, door dezen aan den graaf van Vlaanderen vermaakt. Gedurende zeven weken hebben zestien werkheden aan de voltooiing van bovengemelde juweelen gewerkt.

De graaf van Vlaanderen bezit overigens vele juweelen van groote waarde, onder andere een kruis van Malta, dat uit 1400 brillanten is samengesteld en de ster der Leopoldorde, die er 600 lelt.

De graaf van Vlaanderen en zijne edele gemalin de prinses Maria van Hohenzollern, hebben dinsdag met veel luister hunne intrede te Brussel gedaan.

Thans zijn er in België 288 koolmijnen in exploitatie, welke eene oppervlakte beslaan van 90,000 hektaren. Sedert 1845 is die uitgestrektheid niet veranderd; doch deze mijnen, welke in 1856 maar voor 40 miljoen opbrachten, hebben in 1864 voor 110 miljoen brandwaar opgeleverd.

De metaalmijnen zijn ten getalle van 95, beslaan eene oppervlakte van 50,000 hektaren en hebben in 1864 opgebracht voor 16 miljoen franken ijzer, lood, zink, bruuasteen en koper.

De afgezant van Engeland, te Brussel, sticht te Lesves (Namen) eene bewaarschool, onder het opzicht van nonnen. Ziedaar een protestant, die beter de kristelijke opvoeding waardeert, dan de zoogenaamde belgische liberalen!

Men schrijft uit Dormaal dat het algemeen verspreid gerucht, over de veepest in die gemeente, ongegrond bevonden is, en dat eene koe aan een beslag en de andere aan de gevolgen van het kalveren gestorven zijn.

Een boekbinder van Wollu (Pruisen) oud 35 jaren, werd dezer dagen aangehouden, onder de beschuldiging van zijne vierde vrouw en haar kind vergiftigd te hebben. Sedert heeft de lijkschouwing der drij laatste vrouwen van den beschuldigde bewezen, dat zij allen door hem vergiftigd waren.

Ten gevolge dezer verschrikkelijke ontdekking heeft de justitie insgelijks de lijkschouwing der eerste vrouw bevolen. Volgens zekere geruchten zou de ellendeling reeds gedurende het leven zijner vierde vrouw pogingen voor het aangaan van een vijfde huwelijk hebben aangewend.

De droevig beruchte Theresa heeft te Marseille fiasco gemaakt. De Marsellanen hebben de Parijzenaars en keizer Napoleon eene scherpe les gegeven. De zoo gemeente en liehke zangeres heeft zelfs te Marseille niet mogen zingen, omdat de houding der bevolking zoodanig was, dat eene enkele noot van *Rien n'est sacré pour un sapor*, Marseille in vuur zoude gezet hebben.

De Alcazar had voor die gelegenheid biljetten uitgegeven van 5, 10 en 20 FRANKEN. Op het uur, dat de deuren geopend werden, was er eene ontzaglijke menigte op de straat. Eenige personen waagden binnen te treden, doch werden uitgevolgd. Men zong: « onze twintig franken! » op 't air der Lampoons; toevallig kwam er eene kudde ezellinnen voorbij; en men heeft de arme verschrikte dieren naar de deuren van het Alcazar gedreven, willende daardoor beduiden dat de zangster alléén zulke toehoorders waardig was.

De vertooning begon, maar op het ogenblik dat Theresa zingen moest, verscheen de regisseur, meldde dat men niet zou voorspelen, en het geld terug zou geven.

Het gejuw en lawijt verminderde evenwel niet op straat, waar een orkest bet aria van de *Vrouw met den Baard* speelde. De politie had versterking gevraagd aan de troepen, en er werden aanhoudingen gedaan.

ROODE SNEEUW. — Onlangs heeft er in het kanton Grauwuhnden een der zeldzaamste natuurverschijnsels, dat van het vallen van roode sneeuw, plaats gehad. Volgens eene konferentie in de natuur maatschappij van Choir gegeven, zou die roode sneeuw uit de afrikaansche woestijn zijn gekomen, overgewaand door den *soha* (een naam welke de Zwitsers aan den zuiderwind geven.)